

DECIZIE

18 martie 2020

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova,
Galina Stratulat,
Iurie Bejenaru,
Dumitru Mardari,
Nicolae Craiu

examinând recursul declarat de recursul declarat de Cristina Morei, prin intermediul avocatului Sorin Tighinean,

în cauza civilă la cererea înaintată de Cristina Morei către Valeriu Morei cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților, încasarea cheltuielilor de judecată și cererea de chemare în judecată înaintată de intervenientul principal Ion Morei către Valeriu Morei și Cristina Morei cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei din 04 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, prin care a fost admisă cererea de apel depusă de Ion Morei, casată parțial hotărârea din 15 noiembrie 2018 a Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, fiind emisă o nouă hotărâre în privința cererii de chemare în judecată a intervenientului principal,

c o n s t a t ă:

La 21 iulie 2017, Cristina Morei s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Valeriu Morei, prin care a solicitat partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților Morei, mijloace financiare în sumă de: 35800 dolari SUA, 270950 euro și 81100 lei, cu încasarea din contul pârâtului a sumei de 20000 dolari SUA, 16000 euro și 50000 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că în procedura Judecătoriei Chișinău, sediul Rîșcani, se află pe rol cererea depusă de Morei Cristina privind desfacerea căsătoriei, determinarea domiciliului copilului minor cu mama și încasarea pensiei de întreținere. Potrivit reclamantei, inițial pârâtul Valeriu Morei a fost de acord la împărțirea benevolă a bunurilor proprietate comună în devălmășie, însă în procesul de determinare a cotelor-părți ce aparțin fiecărui soț, pârâtul a luat o altă poziție,

refuzând categoric soluționarea litigiului pe cale extrajudiciară și toate tentativele reclamantei au eșuat, atitudinea acestuia, la acest capitol fiind una categorică, făcând aluzie la faptul că nu intenționează să partajeze bunurile dobândite pe parcursul căsătoriei.

Astfel, atât în timpul căsătoriei, cât și ulterior, părțile nu au încheiat un contract matrimonial, din care motive reclamanta consideră că asupra acestora urmează a fi aplicate dispozițiile generale privind împărțirea proprietății comune în devălmășie.

Mai mult, reclamanta a indicat faptul că copilul minor comun, XXXXXX, împlinește în curând vârsta de 3 ani și se află în totalitate la întreținerea mamei, Cristina Morei, deja pe parcursul a mai mult de 7 luni, perioadă în care nu a primit nici un sprijin financiar, moral sau de orice alt gen din partea pârâtului, Valeriu Morei, care preponderent are grijă de refacerea vieții personale și nu îl interesează educarea sau întreținerea copilului.

Potrivit cererii de chemare în judecată, reclamanta împreună cu pârâtul au dobândit cu titlu de cadou nupțial 35800 dolari SUA, 27950 euro și 81100 lei, care au fost depuse pe conturi bancare deschise de către pârâtul Morei Valeriu la BC „Moldindconbank” SA, filiala Centru, situată pe str. Armenească, 38, mun. Chișinău, la care reclamanta nu are acces. De aceea consideră, că mijloacele financiare respective urmează a fi împărțite între soții Morei, în mod diferențiat, în contextul circumstanțelor expuse.

La 27 noiembrie 2017, Ion Morei a înaintat o cerere de intervenție în proces, în calitate de intervenient principal cu pretenții proprii, cerere admisă prin încheierea instanței de fond din 29 noiembrie 2017. Potrivit pretențiilor înaintate, intervenientul principal a solicitat încasarea în mod solidar de la Valeriu Morei și Cristina Morei în beneficiul său a sumelor de 71200 euro, 16900 dolari SUA și 177224 lei cu titlu de datorie, ce urmează a fi încasate în lei conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la momentul executării, cât și a taxei de stat în sumă de 25000 lei.

În motivarea acțiunii intervenientul principal a indicat, că în perioada căsniciei dintre Valeriu Morei și Cristina Morei (Prodan), chiar și înainte de a încheia căsătoria, cei doi au beneficiat din partea sa de mai multe ori de mijloace financiare, obligându-se să restituie sumele împrumutate din veniturile lor comune ulterioare, inclusiv din depozitul lor bancar, format în urma cadourilor de la nuntă, dar până în prezent pârâtii nu au restituit datoria avută.

În așa mod, la 25 martie 2014, Valeriu Morei a primit de la Ion Morei suma de 14000 euro pentru procurarea automobilului Skoda, ceea ce se confirmă prin recipisa din 25 martie 2014.

La 14 ianuarie 2015, Valeriu Morei a primit de la Ion Morei suma de 32000 euro pentru procurarea unui automobil pentru soția sa, Cristina, și suma de 8500 dolari SUA pentru odihna împreună cu soția la mare, ceea ce se confirmă prin recipisa din 14 ianuarie 2015.

La 19 aprilie 2015, i s-a restituit suma de 8000 euro, fapt confirmat prin înscrisul său pe aceeași recipisă, astfel, au mai rămas de restituit suma de 24000 euro și 8500 dolari.

În februarie 2015, Valeriu Morei a împrumutat de la Ion Morei suma de 3000 euro pentru călătoria împreună cu soția în Finlanda, ceea ce se confirmă prin recipisa din 04 februarie 2015.

La 03 octombrie 2015, Valeriu Morei a împrumutat suma de 15000 lei pentru a procura un lăntșor din aur cu diamant pentru soția sa, obligându-se să restituie datoria din veniturile familiei sale.

De asemenea, Valeriu Morei a împrumutat și primit bani pentru procurarea pentru soția sa, Cristina Morei, a unui ceas model Hublot Big Bang Steel Shiny, la preț de 9000 euro, ceea ce se confirmă prin recipisa întocmită la 23 noiembrie 2015, cât și prin contractul de vânzare-cumpărare nr. 1, actul de predare-primire a ceasului, actul de predare-primire a mijloacelor financiare nr. 1 și actul de predare-primire a mijloacelor financiare nr. 2, datate cu 08 august 2015.

Prin recipisa din 16 martie 2016, se confirmă faptul că Valeriu Morei a împrumutat de la Ion Morei suma de 3900 euro pentru excursia în Olanda, de 8 martie, cum și pentru a procura o geantă soției sale. Potrivit recipisei întocmite în acest sens, împrumutatul s-a obligat să restituie datoria din depozitul bancar pe care îl au împreună cu soția.

Ulterior, la 03 februarie 2016, Valeriu Morei a primit de la Ion Morei suma de 7200 euro și 8000 euro pentru odihna la mare, ceea ce se confirmă prin recipisa din 02 iulie 2016, faptul plecării la odihnă se confirmă prin extrasele din baza de date a agenției turistice „Agent-Tura” SRL.

La 28 septembrie 2016, Valeriu Morei a împrumutat de la Ion Morei suma de 8400 dolari pentru operațiile și cheltuielile postoperatorii ale sale și ale Cristinei, obligându-se să restituie datoria din veniturile lor.

La 08 august 2017, Valeriu Morei a primit de la Ion Morei suma de 162 224 lei pentru achitarea impozitului pe venit și, anume, pentru suma de bani ce a fost depozitată la bancă în septembrie 2014, ceea ce se confirmă prin recipisa din 08 august 2017.

La acțiunea depusă de intervenientul principal Ion Morei, reclamanta Cristina Morei a depus referință, prin care și-a manifestat dezacordul cu aceasta, indicând faptul că, nu a cunoscut despre existența acestor recipise pe care le consideră cu caracter fictiv, pe acestea lipsind semnătura sa.

Prin hotărârea din 15 noiembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, acțiunea inițială a fost admisă parțial, fiind dispusă partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a Cristinei Morei și a lui Valeriu Morei - mijloace financiare de pe contul de depozit deschis de Valeriu Morei la BC „Moldindconbank” SA în sumă de 1023578 lei, fiindu-le atribuită câte ½ cotă-parte, fiecăruia a câte 511789 lei. S-a încasat din contul lui Valeriu Morei în beneficiul reclamantei Cristina Morei cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat în sumă de 12500 lei. În rest, pretențiile din acțiune au fost respinse ca neîntemeiate. Cererea de chemare în judecată depusă de intervenientul principal Ion Morei a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 04 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de Ion Morei, casată parțial hotărârea din 15 noiembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, în partea respingerii acțiunii intervenientului principal Ion Morei și, în această parte, emite o nouă hotărâre prin care s-a admis integral cererea de chemare în judecată înaintată de intervenientului principal Ion Morei către Valeriu Morei și Cristina Morei, privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată. S-a încasat, în mod solidar, din contul lui Valeriu Morei și Cristina Morei în folosul lui Ion Morei datoria în valută străină, în

sumă de 71200 (șaptezeci și una mii două sute) euro și 16900 (șaisprezece mii nouă sute) dolari SUA, ce urmează a fi convertită în valută națională conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei stabilit pentru data executării hotărârii și suma de 177224 (una sută șaptezeci și șapte mii două sute douăzeci și patru) lei. S-au încasat, în mod solidar, din contul lui Valeriu Morei și Cristina Morei în folosul lui Ion Morei cheltuielile de judecată suportate de ultimul, formate din taxa de stat în sumă de 25000 (douăzeci și cinci mii) lei, achitată la depunerea acțiunii în prima instanță și în sumă de 18750 (optsprezece mii șapte sute cincizeci) lei, achitată la depunerea cererii de apel. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută. S-a admis cererea lui Ion Morei privind aplicarea măsurilor de asigurare a executării hotărârii în privința intimaților Valeriu Morei și Cristina Morei și s-a aplicat măsura de asigurare a executării hotărârii, prin instituirea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile, inclusiv a mijloacelor bănești aflate pe conturile bancare ale intimaților Valeriu Morei și Cristina Morei, în limita pretențiilor admise.

Pentru a decide astfel, instanța de apel a reținut că, în pofida unui venit familiar destul de modest, soții Morei Valeriu și Cristina în perioada căsniciei au procurat bunuri și obiecte scumpe, au beneficiat de servicii la prețuri mari, inclusiv servicii medicale de operații estetice și de turism. În acest sens, instanța de apel a admis poziția apelantului/intervenient principal, potrivit căreia mijloacele financiare pentru procurarea respectivelor bunuri și servicii au fost împrumutate soților Morei Valeriu și Cristina de către el. Mai mult, Colegiul a accentuat că intimatul Valeriu Morei a recunoscut integral acest fapt, iar intimata Cristina Morei, deși a recunoscut, acceptat sau nu a negat anumite momente și situații descrise de apelant, în mare parte a respins pretențiile acestuia și nu a recunoscut acțiunea, declarând că banii, chiar dacă au fost împrumutați de soțul ei, Valeriu Morei, de la tatăl său, Ion Morei, acest fapt a avut loc fără știrea ei și ea nu trebuie să poarte răspundere pentru situația respectivă.

De asemenea, apelantul a demonstrat, că mijloacele bănești pentru a acoperi aceste cheltuieli au fost împrumutate de Valeriu Morei, în interesul și folosul familiei sale, pentru cheltuieli și necesități comune cu soția sa, Cristina Morei, anume de la el, Ion Morei, și până la moment nu au restituit practic aceste împrumuturi (cu excepția sumei de 8000 euro).

La 25 septembrie 2019, Cristina Morei, prin intermediul avocatului Sorin Tighinean, a contestat cu recurs decizia din 04 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău.

La 14 noiembrie 2019, Ion Morei a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea acesteia.

La 18 noiembrie 2019, Valeriu Morei, prin intermediul avocatului Natalia Covaliov, a depus referință la cererea de recurs, solicitând respingerea acesteia.

Prin încheierea din 04 decembrie 2019 a Curții Supreme de Justiție, recursul declarat de Cristina Morei, prin intermediul avocatului Sorin Tighinean, a fost considerat admisibil.

La 03 ianuarie 2020, la Curtea Supremă de Justiție a fost înregistrată tranzacția de împăcare, semnată de părțile la prezentul proces.

În ședința de judecată din 27 februarie 2020, avocatul recurenteii Cristina Morei – Sorin Tighinean a susținut tranzacția de împăcare semnată la 03 decembrie 2019, înregistrată la Curtea Supremă de Justiție la 03 ianuarie 2020.

Intimatul Valeriu Morei și avocatul acestuia, Natalia Covaliov, au susținut condițiile tranzacției de împăcare semnată de către părți.

Intimatul Ion Morei a declarat în fața instanței de recurs că susține întru totul condițiile stipulate în tranzacția de împăcare prezentată instanței.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Potrivit materialelor cauzei, decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 04 iulie 2019 și expediată participanților la proces la 04 septembrie 2019 (f.d. 210, 211, vol. III), însă la materialele cauzei nu există înscrisuri care să demonstreze momentul recepționării acesteia de către părți. Astfel, având în vedere faptul că recursul declarat împotriva deciziei din 04 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău a fost înregistrat la 25 septembrie 2019, în conformitate cu art. 434 din Codul de procedură civilă, acesta se consideră declarat în termen.

În conformitate cu art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, judecând recursul declarat împotriva deciziei date în apel, instanța verifică, în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În conformitate cu art. 444 din Codul de procedură civilă, recursul se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând legalitatea actului de dispoziție contestat, prin prisma argumentelor invocate și a materialelor din dosar, coroborat cu normele de drept material și procedural aplicabile la soluționarea speței date, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție va admite recursul declarat de Cristina Morei, prin intermediul avocatului Sorin Tighinean, și va casa decizia instanței de apel, cu trimiterea cauzei spre rejudecare, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, instanța, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze integral decizia instanței de apel și să trimită cauza spre rejudecare în instanța de apel o singură dată, dacă eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

În conformitate cu art. 445 alin. (3) din Codul de procedură civilă, în urma examinării recursului, instanța de recurs emite o decizie care rămâne irevocabilă din momentul emiterii. Decizia se consideră a fi emisă din momentul plasării acesteia pe pagina web a Curții Supreme de Justiție.

Instanța de recurs constată că, Cristina Morei s-a adresat cu cerere de chemare în judecată împotriva lui Valeriu Morei, prin care a solicitat partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților Morei, mijloace financiare în sumă de: 35800 dolari SUA, 270950 euro și 81100 lei, cu încasarea din contul pârâtului a sumei de 20000 dolari SUA, 16000 euro și 50000 lei.

Ulterior, Ion Morei a înaintat o cerere de intervenție în proces, în calitate de intervenient principal cu pretenții proprii, cerere admisă prin încheierea instanței de

fond din 29 noiembrie 2017. Potrivit pretențiilor înaintate, intervenientul principal a solicitat încasarea în mod solidar de la Valeriu Morei și Cristina Morei în beneficiul său a sumelor de 71200 euro, 16900 dolari SUA și 177224 lei cu titlu de datorie, ce urmează a fi încasate în lei conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei la momentul executării, cât și a taxei de stat în sumă de 25000 lei.

Fiind investită cu judecarea pricinii în cauză, prima instanță a admis parțial acțiunea inițială, fiind dispusă partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a Cristinei Morei și a lui Valeriu Morei - mijloace financiare de pe contul de depozit deschis de Valeriu Morei la BC „Moldindconbank” SA în sumă de 1023578 lei, fiindu-le atribuită câte ½ cotă-parte, fiecare a câte 511789 lei. S-a încasat din contul lui Valeriu Morei în beneficiul reclamantei Cristina Morei cheltuielile de judecată sub forma taxei de stat în sumă de 12500 lei. În rest, pretențiile din acțiune au fost respinse ca neîntemeiate. Cererea de chemare în judecată depusă de intervenientul principal Ion Morei a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia din 04 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost admisă cererea de apel depusă de Ion Morei, casată parțial hotărârea din 15 noiembrie 2018 a Judecătorei Chișinău, sediul Rîșcani, în partea respingerii acțiunii intervenientului principal Ion Morei și, în această parte, emite o nouă hotărâre prin care s-a admis integral cererea de chemare în judecată înaintată de intervenientului principal Ion Morei către Valeriu Morei și Cristina Morei, privind încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată. S-a încasat, în mod solidar, din contul lui Valeriu Morei și Cristina Morei în folosul lui Ion Morei datoria în valută străină, în sumă de 71200 (șaptezeci și una mii două sute) euro și 16900 (șaisprezece mii nouă sute) dolari SUA, ce urmează a fi convertită în valută națională conform cursului oficial al Băncii Naționale a Moldovei stabilit pentru data executării hotărârii și suma de 177224 (una sută șaptezeci și șapte mii două sute douăzeci și patru) lei. S-au încasat, în mod solidar, din contul lui Valeriu Morei și Cristina Morei în folosul lui Ion Morei cheltuielile de judecată suportate de ultimul, formate din taxa de stat în sumă de 25000 (douăzeci și cinci mii) lei, achitată la depunerea acțiunii în prima instanță și în sumă de 18750 (optsprezece mii șapte sute cincizeci) lei, achitată la depunerea cererii de apel. În rest, hotărârea primei instanțe a fost menținută. S-a admis cererea lui Ion Morei privind aplicarea măsurilor de asigurare a executării hotărârii în privința intimaților Valeriu Morei și Cristina Morei și s-a aplicat măsura de asigurare a executării hotărârii, prin instituirea sechestrului asupra bunurilor mobile și imobile, inclusiv a mijloacelor bănești aflate pe conturile bancare ale intimaților Valeriu Morei și Cristina Morei, în limita pretențiilor admise.

La etapa examinării cererii de recurs a Cristinei Morei împotriva deciziei din 04 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, a fost înaintată spre încuviințare tranzacția de împăcare dintre părțile prezentului litigiu, semnată de către acestea la 03 decembrie 2019 (f.d. 30, vol. IV).

Prin încheierea din 18 martie 2020 a Curții Supreme de Justiție, a fost respinsă cererea de confirmare a tranzacției de împăcare din 03 decembrie 2019, încheiată între părți, în cauza civilă la cererea înaintată de Cristina Morei către Valeriu Morei cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților, încasarea cheltuielilor de judecată și cererea de chemare în judecată înaintată de intervenientul principal Ion Morei către Valeriu Morei și Cristina Morei cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu prevederile art. 212 alin. (6) din Codul de procedură civilă, dacă respinge renunțarea reclamantului la acțiune ori recunoașterea acțiunii de către pârât sau dacă nu confirmă tranzacția părților, instanța judecătorească pronunță în acest sens o încheiere motivată și examinează cauza în fond.

Reieșind din prevederile normei citate și ținând cont de faptul că în ședința de judecată publică din 27 februarie 2020 avocatul recurenteii, Sorin Tighinean, a susținut tranzacția de împăcare, dar nu a renunțat la cererea de recurs, Colegiul lărgit consideră că cererea de recurs urmează a fi examinată și admisă cu restituirea cauzei la rejudecare în instanța de apel, din următoarele considerente.

Examinând conținutul deciziei din 04 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, Colegiul lărgit conchide că aceasta este motivată insuficient, nefiind clară etiologia concluziilor instanței. Or, în conformitate cu art. 239 din Codul de procedură civilă, hotărârea judecătorească trebuie să fie legală și întemeiată. Instanța își întemeiază hotărârea numai pe circumstanțele constatate nemijlocit de instanță și pe probele cercetate în ședință de judecată.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că instanța de apel incorect a constatat și elucidat circumstanțele cauzei și probele prezentate în cest sens, limitându-se doar la aspectele și motivele invocate de către apelant. În conformitate cu art. 373 alin. (5) din Codul de procedură civilă, instanța de apel este obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel. Însă, potrivit principiilor CtEDO, toate părțile în proces trebuie auzite. Astfel, fiecare hotărâre judecătorească urmează a fi motivată prin prisma aprecierii tuturor argumentelor și contraargumentelor formulate de către participanții la proces.

Instanța de recurs remarcă că dreptul la un proces echitabil, garantat de art. 6 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, prezumă dreptul la o hotărâre motivată. Motivarea este o parte a hotărârii în care instanța judecătorească în mod obligatoriu își expune concluziile formulate în privința cauzei deferite spre soluționare.

Conform unei jurisprudențe constante degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, pronunțarea de către instanțele judecătorești a unor hotărâri motivate constituie una dintre garanțiile dreptului fundamental la un proces echitabil și acesta presupune obligațiunea instanței judecătorești de a se expune în hotărâri asupra tuturor cerințelor acțiunii, precum și, argumentelor invocate de către părți întru admiterea sau respingerea acestora (cauza Garcia Ruiz vs. Spania, hotărârea din 21 ianuarie 1999).

Se reține că actul judecătoresc trebuie să corespundă tuturor normelor de drept, să fie clar, înțeles de părțile implicate în litigiu și să răspundă în mod sigur și expres la toate cererile și obiecțiile formulate de către părți, ceea ce, în speță, lipsește. Or, principiul procesului echitabil reclamă că hotărârea să fie motivată, justițiabilul având posibilitatea să cunoască motivele care l-au făcut pe judecător să adopte una sau altă soluție și să le conteste dacă sistemul prevedea o cale de atac împotriva acestei hotărâri, lipsa motivării unei decizii judiciare, pune în pericol dreptul la un proces echitabil (cauza Kaufman vs. Belgia, 1986).

Astfel, instanțele judecătorești sunt obligate să-și motiveze soluțiile și concluziile, să furnizeze toate răspunsurile la întrebările care sunt pertinente pentru rezultatul procesului și necesită un răspuns special în hotărâre. În cazul în care

instanța de judecată se abține de a da un răspuns special și explicit în cele mai importante întrebări, fără a acorda părții care a formulat-o posibilitatea de a ști dacă acest mijloc de apărare a fost neglijat sau respins, acest fapt se va considera o încălcare a art. 6§1 din CEDO (cauza Hiro Balani vs. Spania, 1994).

Reieșind din cele expuse, Colegiul lărgit atrage atenția asupra faptului că instanța de apel a admis poziția apelantului, potrivit căreia mijloacele financiare pentru procurarea respectivelor bunuri și servicii au fost împrumutate soților Morei Valeriu și Cristina de către el. Mai mult, Colegiul a accentuat că intimatul Valeriu Morei a recunoscut integral acest fapt, iar intimata Cristina Morei, deși a recunoscut, acceptat sau nu a negat anumite momente și situații descrise de apelant, în mare parte a respins pretențiile acestuia și nu a recunoscut acțiunea, declarând că banii, chiar dacă au fost împrumutați de soțul ei, Valeriu Morei, de la tatăl său, Ion Morei, acest fapt a avut loc fără știrea ei și ea nu trebuie să poarte răspundere pentru situația respectivă.

Făcând referire la prevederile art. 118 din Codul de procedură civilă, instanța de apel a indicat în decizia sa că Ion Morei a demonstrat pretențiile sale, ajungând la concluzia dată prin prisma faptului că soții Morei Cristina și Valeriu în timpul căsniciei au avut cheltuieli enorme și venituri mici.

Colegiul lărgit consideră nejustificată această concluzie, dat fiind faptul că în decizia supusă recursului nu au fost analizate și apreciate probe concrete, care să fie puse la baza concluziilor instanței, iar argumentul intimatei Cristina Morei, potrivit căruia aceasta nu a cunoscut despre pretențiile raporturi de împrumut dintre Ion Morei și Valeriu Morei, a rămas fără apreciere.

Astfel, reieșind din cele expuse, instanța de apel nu a evidențiat probele obiective, veridice, pertinente și admisibile, care să confirme temeinicia/netemeinicia pretențiilor formulate de părți în prezenta cauză. Respectiv, instanța de recurs este în imposibilitate de a verifica corectitudinea aplicării de către instanța de apel a cadrului legal, în condițiile când aceasta nu a constatat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea cauzei, precum și nu a definitivat probatoriul prezentat în acest sens.

Prin urmare, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție conchide că instanța de apel urma să constate și elucideze pe deplin circumstanțele cauzei și probele prezentate în acest sens, să le examineze și să le dea o apreciere în cumul, reflectând în decizie motivele concluziilor sale privind admiterea unor probe și respingerea altor probe, precum și argumentarea preferinței unor probe față de celelalte, așa cum prevede alin. (4) al art. 130 din Codul de procedură civilă.

Din considerentele menționate și având în vedere faptul că s-a constatat o eroare judiciară, care nu poate fi corectată de către instanța de recurs, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a casa integral decizia instanței de apel și de a trimite prezenta cauză civilă spre rejudecare în instanța de apel, în alt complet de judecată.

La judecarea pricinii, instanța de apel urmează să țină cont de cele menționate, creând condiții obiective și reale participanților la proces și judecând pricina, să emită o hotărâre întemeiată și legală, reieșind din toate circumstanțele reale și esențiale ale pricinii. De asemenea, instanța urmează să indice cu suficientă claritate

motivele pentru care acceptă sau respinge probele prezentate de către participanții la proces, dându-le o apreciere corespunzătoare.

Având în vedere cele expuse și în conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e:

Se admite recursul declarat de Cristina Morei, prin intermediul avocatului Sorin Tighinean.

Se casează decizia din 04 iulie 2019 a Curții de Apel Chișinău, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Cristina Morei către Valeriu Morei cu privire la partajarea bunurilor proprietate comună în devălmășie a soților, încasarea cheltuielilor de judecată și cererea de chemare în judecată înaintată de intervenientul principal Ion Morei către Valeriu Morei și Cristina Morei cu privire la încasarea datoriei și compensarea cheltuielilor de judecată, și se remite pricina spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată.

Decizia nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
Judecătorul

Svetlana Filincova,

Judecătorii

Galina Stratulat,

Iurie Bejenaru,

Dumitru Mardari,

Nicolae Craiu